

РЕШЕНИЕ

№ 25406

гр. София, 25.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 28.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9483** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156–чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) вр. чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба, подадена от „Блокс Груп България“ ЕАД, с адрес за кореспонденция [населено място], район „В.“, [улица], представлявано от изпълнителния директор Б. П. срещу Ревизионен акт №СФД24 – РД77 – 29/11.06.2024 г., издаден от Е. К. К. на длъжност "началник на отдел" "Ревизии и събиране на вземания", към дирекция "Общински приходи", възложил ревизията и В. Т. В., на длъжност "главен инспектор" в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, към дирекция "Общински приходи", ръководител на ревизията, органи по приходите, служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение №СОА24-РД28-20/10.09.2024 г. на кмета на Столична община.

Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност и необоснованост на оспорения РА, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Излага съображения, че обекти на облагане по реда на ЗМДТ са само поземлените имоти и сградите и същото не следва да се разпростира по тълкувателен път върху други елементи на имуществото на лицето, които не представляват поземлени имоти, сгради или самостоятелни обекти и сгради. Подробни доводи навежда в жалбата и депозираните писмени бележки. Моли съда да отмени обжалвания ревизионен акт, ведно със законните последици. В хода на съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв.Й., който пледира за отмяна на ревизионния акт по съображения, изложени в жалбата, в хода на устните състезания по делото и в депозираните писмени бележки. Претендира присъждане на сторените по делото разноски по списък.

Ответникът - кметът на Столична община, чрез процесуалния представител юрисконсулт Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на заявления от жалбоподателя размер на адвокатското възнаграждение. Подробни аргументи излага в писмени бележки.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На „Блокс Груп България“ ЕАД, с адрес за кореспонденция [населено място], район „В.“, [улица] извършена ревизия за установяване на публични общински вземания за данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ и такса за битови отпадъци /ТБО/ за притежавани от дружеството недвижими имоти в район „В.“ за периода от 20.10.2020 г. до 31. 12. 2023 г.

По делото не е спорно, че имотите, обект на ревизията са собственост на дружеството - жалбоподател. Имотите са нежилищни имоти на търговското дружество, както следва:

1. Специализирана болница и медицински център, находящи се в район „В.“, [жк], [улица], представляващи ПИ с идентификатор 68134.1971.5169 по КККР и с площ по кадастрални данни от 8309 кв.в., ведно със сграда – болница с РЗП 13 677 кв.м. и трафопост с РЗП 51 кв.м.;

2. Хоспис и хранителен блок към хосписа, находящи се в район „В.“, на [улица], представляващи ПИ с идентификатор 68134.1971.5066 по КККР с площ от 1904 кв.м., ведно със сграда – хотел с идентификатор 68134.1971.5066.1 с РЗП 1626.52 кв.м., сграда – хотел с идентификатор 68134.1971.5066.2 с РЗП 81 кв.м. и сграда с идентификатор 68134.1971.5066.3 с РЗП 942 кв.м.;

3. ПИ с идентификатор 68134.1971.5079, находящ се в район „В.“, [улица] с площ по кадастрални данни от 99 кв.м.

Тези имоти са декларирани с декларации по чл. 14 от ЗМДТ като собствени нежилищни недвижими имоти на „Блокс Груп България“ ЕАД.

Ревизионното производство е образувано въз основа Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) с рег. СФД24 – РД01-56/11. 03. 2024 г., издадена на основание чл.112 и чл. 113 ДОПК от Е. К. К., орган, възложил ревизията на длъжност "началник отдел" в отдел "Ревизионен контрол" към дирекция "Ревизии и събиране на вземанията" при Столична община, определен за орган по приходите със Заповед рег. №СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г. издадена от кмета на СО на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал.4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК и определен за орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК с Разпореждане рег. №СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г. на директора на дирекция "Общински приходи" при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП.

В изпълнение на издадените ЗВР и във връзка с чл. 117 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад (РД) с рег. №СФД24-ТД26-2899/21.05.2024 г. Срещу същия, в законово установения срок съгласно чл. 117, ал. 5 ДОПК, е подадено писмено възражение. Ревизираното дружество е възразило срещу констатациите на ревизиращите органи, излагайки подробни доводи за недължимост на начислените данъци и такси.

Ревизията е приключила с оспорения Ревизионен акт № СФД24 – РД77 – 29/11.06.2024 г., потвърден с посоченото по-горе решение на кмета на Столична община.

От приложените по делото Заповед рег. №СОА23-РД09-2483/17.11.2023г., издадена от кмета на СО на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА и Разпореждане с рег. №СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г. издадено от директора на дирекция ОП се установява материалната компетентност на органите издали ЗВР, РД и РА. Същата не се оспорва по делото.

С обжалвания РА са установени задължения за данък недвижими имоти /ДНИ/ и такса битови

отпадъци /ТБО/ за притежаваните от „Блокс Груп България“ ЕАД, нежилищни недвижими имоти, находящи се на територията на Столична община, район „В.“ за периодите от 20.10.2020 г. до 31.12.2023 г., като са определени задължения по вид, основание и размер за всеки един ревизиран период, отразени в таблица № 1 на стр. 27 от РА, раздел I: "установяване", както и в таблица № 2 на стр. 28 от РА, раздел II: "прихващане" и таблица № 3 на стр. 29 от РА. Определените според РА задължения за довносяне и лихвите за просрочие към тях са в размер общо на 92 989.01 лева, в т.ч. ДНИ – 23 492.54 лева, за лихви ДНИ – 3068.28 лева, за ТБО - 58 499.86 лева, за лихви ТБО в размер на 7 928.33 лева.

При обжалване по административен ред, кметът на Столична Община, е постановил Решение №СОА24-РД28-20/10.09.2024 г., с което е оставена без уважение жалбата срещу издадения ревизионен акт.

По делото са приети заключения на съдебно-техническата експертиза и основна и допълнителна съдебно-счетоводна експертизи, които съдът кредитира изцяло като обосновани, компетентни, съответните на доказателствата по делото.

Видно от заключението на съдебно-техническата експертиза, всички вложени материали, машини и съоръжения при изграждането на сградата, необходими за нейното функциониране с конкретното предназначение формират строителната стойност на сградата. Трайно прикрепени към сградата са тези материални активи, за които тяхното отделяне би довело до физическото им увреждане или увреждане на сградата и тези, с отделянето на които ще се наруши функционирането на сградата.

В справка аналитични салда, с-ка 201104 „трайно закрепено оборудване“ за сградата на [улица] е описано оборудване и сгради на обща стойност 8 337 237.31 лева /л. 522-532/. Описаните ДМА в поз. 01 на с-ка 201104 „трайно закрепено оборудване“ са трайно прикрепени към сградата, с изключение на сестринска повиквателна система. От описаните в поз. 02 с-ка 201104 „трайно закрепено оборудване“ системи няма трайно прикрепени ДМА към сградата. От описаните в поз. 03 с-ка 201104 „Болница“ не са трайно прикрепени към сградата: състав на усилвателна централа, система за контрол на достъпа, автомати за врати и паркинг, инсталация за съхранение и газифициране на течен кислород /в двора/, болнична лифтова система, сестринска система, басейн. Останалите ДМА в поз. 03 с-ка 201104 „Болница“ са трайно прикрепени към сградата и необходими за нейното функциониране, това са ВиК инсталации, ОВиК инсталации, Електро инсталации, Заземителни инсталации, Пожароизвестителна система, Окабеляването на системите за фоново озвучаване и гласово оповестяване, контрол на достъпа и виде наблюдение, газопровод, врати, асансьори и трафопост.

В справка аналитични салда, с-ка 201204 „машини и оборудване“ за сградата на [улица] е описано оборудване на обща стойност 624 059.27 лева /л. 539 – 553/. От тях, описаните в поз. 01, 02 и 03 по с-ка 201204 „машини и оборудване“ не са трайно прикрепени към сградата. В поз. 04 по с-ка 201204 „машини и оборудване“ е описано газ разпределително табло, Хоспис + ресторант, което е в двора и е част от площадковата инфраструктура. В поз. 05 „Ресторант“ по с-ка 201204 „машини и оборудване“ е описано оборудване на котелно помещение, необходимо за отоплението на сградата. Описаното оборудване по поз. 05 може да бъде отделено от сградата, но е необходимо за нейното функциониране.

В ревизионния акт по с-ка 201104 „трайно закрепено оборудване“ са посочени пътна инфраструктура и озеленяване, а по сметка 201204 – паркинг система, състояща се от бариери и автомати с монтажен елемент, който не е трайно закрепен към имота. Към момента на огледа озеленяване липсва и паркинг системата е демонтирана, тоест те не са трайно прикрепени и не са свързани с функционирането на сградата и терена.

Вещото лице е дало заключение, че с отделянето на всички трайно прикрепени към сградите ДМА ще се наруши нейното функциониране.

От заключението на първоначалната счетоводна експертиза се установява, че в счетоводството на жалбоподателя за ревизираните периоди земите, сградите, трайно закрепеното оборудване и машините и оборудването се отчитат отделно, в отделни счетоводни сметки, както следва: 201104 – „трайно закрепено оборудване“, 201201 – „земи и терени“, 201202 – „сгради и конструкции“ и 201204 – „машини и оборудване“.

По отношение на недвижим имот – земя и сгради, находящи се в [населено място], район „В.“, [жк], [улица], при определяне на основата за облагане с ДНИ и ТБО ревизиращите са приели отчетни стойности на имота, както следва:

1. Отчетната стойност на земята е увеличена със стойността на следните активи, заведени в счетоводството на „Блокс груп България“ ЕАД по счетоводни сметки 201104 – „трайно закрепено оборудване“ и 201204 – „машини и оборудване“, като към стойността по сметка 201201 – „земи и терени“ са включени стойността на пътна инфраструктура, озеленяване и паркинг система /за последните две вещото лице по СТЕ дава заключение, че не съществуват към датата на огледа/.

2. Отчетната стойност на сградата по сметка 201202 – „сгради и конструкции“ е увеличена със стойността на ДМА, заведени по счетоводна сметка 201104 „трайно закрепено оборудване“.

По отношение на недвижим имот – земя и сгради, находящи се в [населено място], район „В.“, [улица], при определяне на основата за облагане с ДНИ и ТБО ревизиращите са приели отчетни стойности на сградите като са добавили към отчетната стойност по счетоводна сметка 201202 – „сгради и конструкции“, декларирана в подадената декларация по чл. 14 от ЗМДТ стойността на ДМА, заведени по счетоводна сметка 201104 – „трайно закрепено оборудване“.

Съгласно изискванията на ЗСч и МСС, признаването на машини и съоръжения като самостоятелни активи се базира на техните характеристики, икономическа полза и полезен срок на използване, да са функционално независими – машините и оборудването да могат да функционират самостоятелно и независимо. Отчитането като самостоятелни активи обикновено е съобразено и с приетата от дружеството счетоводна политика. От документи, приложени към преписката и индивидуалните годишни доклади за дейността и индивидуалните финансови отчети с доклад на независимия одитор за 2020 г., 2021 г. и 2022 г. е видно, че дружеството е класифицирало имотите като „инвестиционни“, държани за получаване на приходи от наем и/или увеличаване на стойността. При счетоводното отчитане дружеството е възприело активи, които са трайно прикрепени към сградите ОВиК инсталация, електроинсталация, ВиК инсталация и др. да се завеждат като отделни активи, което не е в противоречие с МСС 16 Имоти, машини и съоръжения и с МСС 40 – Инвестиционни имоти.

Вещото лице е дало заключение, че ДМА с различен срок на използване и различни функции следва да бъдат класифицирани и осчетоводени в отделни класове активи. Във финансовите отчети се оповестяват за всеки клас имоти, машини и съоръжения: базата за оценяване, използваните методи за амортизация, полезния живот и използваните норми на амортизация и др. Съгласно МСС 16 Имоти, машини и съоръжения, активи, които поотделно отговарят на критериите за самостоятелно признаване, не следва да се обединяват в един общ актив, ако имат различен срок на полезен живот, различни функции или различен начин на амортизация. В § 43 на МСС 16 е указано, че „Всяка част от актив от имоти, машини или съоръжения с цена на придобиване, която е значителна по отношение на общата стойност на актива се амортизира поотделно. Това означава, че ако даден елемент отговаря на критериите за самостоятелен

актив /напр. има съществена стойност и различен срок на полезен живот/, той трябва да се отчита отделно. Допустимо е да се обединят активи в един общ актив само когато имат еднакъв полезен живот и метод на амортизация.

Вещото лице е дало заключение, че ДНИ и ТБО за недвижим имот - земя и сгради, находящи се в [населено място], район „В.“,[жк], [улица] при определяне на отчетната стойност на земята и сградите по стойността на счетоводни сметки 201201 – „земи и терени“ и 201202 – „сгради и конструкции“ и счетоводна сметка 201104 „трайно закрепено оборудване“, че ДНИ за периода от 01.11.2020 г. до 31.12.2023 г., земя и сгради е 92 512.40 лева, а ТБО за същия период е общо 263 256. 24 лева. Определеното задължение за ДНИ за довносяне е 14 130.03 лева главница и 960.58 лева лихви. Определеното задължение за ТБО за довносяне е 32 404.90 лева главница и 4 560. 28 лева лихви.

За имота, земя и сгради, находящи се в [населено място], район „В.“, [улица], при определяне на отчетната стойност на земята и сградите по стойността на счетоводни сметки 201201 – „земи и терени“ и 201202 – „сгради и конструкции“ и счетоводна сметка 201104 „трайно закрепено оборудване“, ДНИ за периода от 01.11.2020г. до 31.12.2023 г., земя и сгради е 40 625. 84 лева, а ТБО за същия период е общо 141 485. 89 лева. Определеното задължение за ДНИ за довносяне е 3 703. 86 лева главница и 842. 51 лева лихви. Определеното задължение за ТБО за довносяне е 12 628. 98 лева главница и 3 380.93 лева лихви.

Съгласно допълнителното заключение на вещото лице по ССчЕ, ДНИ и ТБО, изчислени върху отчетните стойности по сметки 201201 – „земи и терени“ и 201202 – „сгради и конструкции“, без включване на отчетната стойност по счетоводна сметка 201104 „трайно закрепено оборудване“, за имота - земя и сгради, находящи се в [населено място], район „В.“,[жк], [улица], ДНИ е 78 450. 36 лева, а ТБО е 231 007. 25 лева. Определеното задължение за ДНИ за довносяне е 67.99 лева главница и 14.48 лева лихви. Определеното задължение за ТБО за довносяне е 155.91 лева главница и 33.86 лева лихви.

За имота, земя и сгради, находящи се в [населено място], район „В.“, [улица], ДНИ е 36 953.20 лева, а ТБО е 129 023.45 лева. Определеното задължение за ДНИ за довносяне е 31.22 лева главница и 10.24 лева лихви. Определеното задължение за ТБО за довносяне е 166.54 лева главница и 55.36 лева лихви.

По делото са приети като доказателства документи във връзка с ремонта на уличната и тротоарната настилка на [улица], въз основа на които съдът приема, че уличната и тротоарната настилка на [улица] са публична инфраструктура и активът „Пътна инфраструктура“, отчитан по сметка 201104 не следва да се включва в отчетната стойност при определяне на ДНИ и ТБО за имота.

От правна страна:

Жалбата пред съда е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като извършва проверка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му. Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК, вр. чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от ЗМДТ, в предвидената от закона форма чл. 120, ал. 1 ДОПК.

Съобразно чл. 4, ал. 4 ЗМДТ със Заповед рег. №СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г. на кмета на СО са определени за органи по приходите служители, заемащи съответни длъжности в

дирекция "Ревизии и събиране на вземанията" при СО, сред които са и дължностите, заемани от издателите на РА.

Издателят на ЗВР е оправомощен с Разпореждане с рег. №СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г. на директора на дирекция "Общински приходи" при СО.

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. По аргумент от разпоредбата на чл.110, ал.2 от ДОПК приходните органи разполагат с компетентност да установят чрез ревизия задължения за местни данъци и такси, а съгласно чл.160, ал.1 от ДОПК съдът е инстанция по същество на спора, компетентна да се произнесе относно конкретния размер на установените с РА задължения. Изложеното определя спора между страните като изцяло правен – относно начина на определяне на данъчната основа за облагане с ДНИ и ТБО, дали в отчетната стойност на поземлените имоти следва да бъдат включени всички активи, включително активи, осчетоводени по сметка 201104 „трайно закрепено оборудване“ и сметка 201204 - „машини и оборудване“, или отчетната стойност следва да включва само стойността по сметки 201201 – „земи и терени“ и 201202 – „сгради и конструкции“.

В хода на ревизията органите по приходите са прегледали и анализирали счетоводните документи и подадените декларации по чл. 14 от ЗМДТ и са ги съпоставили с информацията в имотните и данъчните регистри на Столична община. Задълженията за ДНИ и ТБО са изчислени и описани в ревизионния доклад /РД/ за всеки имот поотделно.

По отношение на задълженията за ДНИ ревизиращите са приели, че дружеството има качеството на задължено лице по смисъла на чл. 11, ал.1 във вр. с чл. 10, ал.1 от ЗМДТ.

Съгласно чл. 21 от ЗМДТ, данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по – високата от отчетната им стойност и данъчната оценка, определена по реда на Приложение № 2 от ЗМДТ. Отчетната стойност, съгласно §1, т. 17 от ДР на ЗМДТ е стойността на счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. В отчетната стойност на недвижимите имоти са включени не са стойностите на активите по сметки 201201 – „земи и терени“ и 201202 – „сгради и конструкции“, а и стойностите на активите по сметка 201104 „трайно закрепено оборудване“ и сметка 201204 - „машини и оборудване“.

По отношение на задълженията за ТБО, органите по приходите са приели, че „Блокс Груп България“ ЕАД е задължено лице за ТБО на основание чл. 64 от ЗМДТ във вр. с чл. 11 от ЗМДТ за процесните имоти.

Съгласно приложените към административната преписка Заповеди за определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, издадени на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ от кмета на СО, за релевантните за ревизията периоди, процесните недвижими имоти попадат в границите на района, в който се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване. За ревизираните обекти – Специализирана болница и медицински център[жк], [улица] Хоспис и хранителен блок към хосписа на [улица], за 2022г. и 2023 г. жалбоподателят е подавал декларации по чл.

23 от НОАМТЦУПСО, като за тези периоди ТБО е определена по реда на чл. 22, т. 1 от НОАМТЦУПСО – според количеството на битовите отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване. За 2020 г. и 2021 г. ТБО е определена по реда на чл.22, т. 3 от НОАМТЦУПСО.

Ревизиращият екип е приел, че отчетната стойност на сградите се увеличава, като към цената на придобиване се прибавят трайно прикрепени активи и подобренията към тях, като е неотнормосимо за формирането на отчетната стойност на обектите обстоятелството, че активите, които са трайно прикрепени към имотите ири представляват оподбрения към тях, се отчитат счетоводно в отделни счетоводни сметки. Изложени са мотиви, че в съответствие с чл. 10, ал.1 от ЗМДТ, обект на облагане са поземлените имоти, сградите и обектите в сгради, включително подобренията /капиталовите разходи/ към сградите /поземлените имоти и активите, трайно прикрепени към тях. Тези активи, които са трайно прикрепени към сградите/поземлените имоти по начин, че е невъзможно да бъдат отделени от тях без нарушаване на целостта им или на съответния прикрепен към тях актив, както и иподобренията към тях, са включени към съответните отчетни стойности на сградите, респ. поземлените имоти. Трайно прикрепени към недвижимите имоти са както вещите, чието отделяне би довело до физическото им увреждане, така и тези, с отделянето на които, би се нарушило функционирането на имотите.

Съдът намира определените в оспорения РА, задължения за ДНИ и ТБО за нежилищните имоти частично за неправилни и незаконосъобразни.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка. Видно от цитирания текст, същият допуска предприятията да притежават имоти за жилищни и нежилищни нужди като определя два способа за изчисляване на данъчната основа за ДНИ при двата вида имоти. За жилищните имоти ДНИ се изчислява върху данъчната оценка, съгласно приложение № 2 към закона, а за нежилищните имоти ДНИ се изчислява върху по-високата от двете стойности-оценката по приложение № 2 или отчетната стойност. Аналогични са разпоредбите при определяне на ТБО.

По делото изслушаното и прието без оспорване заключение на съдебно-техническа експертиза, в което е посочено кои обекти представляват сгради или части от сгради, кои са прикрепени към сградите и земята по начин, така че не могат да бъдат отделени или демонтирани без увреждане на сградата или без увреждане на съответното монтирано в сградата или върху земята оборудване, съоръжение или инвентар и кои представляват движими вещи, машини, оборудване, инвентар или самостоятелни инженерни съоръжения, които не са трайно прикрепени към сградите и поземлените имоти.

Видно от заключението на основната ССчЕ, в счетоводството на жалбоподателя за ревизираните периоди земите, сградите, трайно закрепеното оборудване и машините и оборудването се отчита отделно, в отделни счетоводни сметки. Съгласно изискванията на ЗСч и МСС, признаването на машини и съоръжения като самостоятелни активи се базира на техните характеристики, икономическа полза и полезен срок на използване, да са функционално независими – машините и оборудването да могат да функционират самостоятелно и независимо. Отчитането като самостоятелни активи обикновено е съобразено и с приетата от дружеството счетоводна политика. От документи, приложени

към преписката и индивидуалните годишни доклади за дейността и индивидуалните финансови отчети с доклад на независимия одитор за 2020 г., 2021 г. и 2022 г. е видно, че дружеството е класифицирало имотите като „инвестиционни“, държани за получаване на приходи от наем и/или увеличаване на стойността. При счетоводното отчитане дружеството е възприело активи, които са трайно прикрепени към сградите ОВиК инсталация, електроинсталация, ВиК инсталация и др. да се завеждат като отделни активи, което не е в противоречие с МСС 16 Имоти, машини и съоръжения и с МСС 40 – Инвестиционни имоти.

Вещото лице е дало заключение, че ДМА с различен срок на използване и различни функции следва да бъдат класифицирани и осчетоводени в отделни класове активи. Във финансовите отчети се оповестяват за всеки клас имоти, машини и съоръжения: базата за оценяване, използваните методи за амортизация, полезния живот и използваните норми на амортизация и др. Съгласно МСС 16 Имоти, машини и съоръжения, активи, които поотделно отговарят на критериите за самостоятелно признаване, не следва да се обединяват в един общ актив, ако имат различен срок на полезен живот, различни функции или различен начин на амортизация. В § 43 на МСС 16 е указано, че „Всяка част от актив от имоти, машини или съоръжения с цена на придобиване, която е значителна по отношение на общата стойност на актива се амортизира поотделно. Това означава, че ако даден елемент отговаря на критериите за самостоятелен актив /напр. има съществена стойност и различен срок на полезен живот/, той трябва да се отчита отделно. Допустимо е да се обединят активи в един общ актив само когато имат еднакъв полезен живот и метод на амортизация.

При тези обстоятелства, съдът приема, че възприетата счетоводна политика на жалбоподателя относно счетоводното отчитане и оповестяването във финансовите отчети на земята, сградите, съоръженията, машините, отговаря на изискванията на приложимите счетоводни стандарти. Отделното класифициране, счетоводно отчитане и оповестяване на земята, сградите и всички останали активи, групирани в отделни класове съобразно различния им полезен срок и различните съображения за тяхната преоценка съответно отговаря на счетоводните стандарти.

Обект на облагане, съгласно чл. 10 от ЗМДТ, са урегулираните поземлени имоти, сградите и самостоятелните обекти в сгради, а данъчната основа на тези облагаеми обекти е отчетната стойност на тези именно облагаеми обекти. От горното следва извод, че не всички и всякакви имуществена на задължените лица подлежат на облагане с ДНИ и ТБО – ДНИ и ТБО не са общи имуществени данъци, с които да се облага цялото движимо и недвижимо имущество на лицата. Тези публични задължения имат точно определен обект на облагане. Този обект включва поземлените имоти, описани в чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, сградите и самостоятелните обекти в сгради.

Следователно, от цитираните разпоредби на ЗМДТ може да се направи извод, че жалбоподателят е данъчно задължено лице само за урегулираните си поземлени имоти и сградите си, съответно – обекти и части от сгради, а не за цялото си имущество, което ползва във връзка с дейността си и което той отчита по реда на МСС 16. Съдът счита обаче, че подобренията на актива, които са трайно прикрепени към сградите/земята следва да бъдат включени в отчетната стойност, съгласно заключението на СТЕ и основното

заключение на ССЧЕ. Стойността на тези подобрения следва да се включи в отчетната стойност на земята/сградите по смисъла на пар.1, т.17 от ДР на ЗМДТ, тъй като след счетоводното завеждане на актива следва да бъде съобразена и неговата обезценената/преоценената стойност.

С оглед изложените правни и счетоводни аргументи относно реда за определяне отчетната стойност на описаните по-горе имоти, съдът намира, че в конкретния случай задълженията за ДНИ и ТБО следва да се изчислят на база отчетна стойност на активите по сметки 201201 – „земи и терени“ и 201202 – „сгради и конструкции“ и стойностите на активите по сметка 201104 „трайно закрепено оборудване“ – само по отношение на действително трайно закрепеното оборудване, което не може да бъде демонтирано без разрушаване на актива или което е функционално необходимо за ползването на актива. Това са стойностите по основното заключение на ССЧЕ, в отговорите на вещото лице на въпрос „с“. Съгласно заключението на вещото лице, ДНИ и ТБО за недвижим имот – земя и сгради, находящи се в [населено място], район „В.“, [жк], [улица] при определяне на отчетната стойност на земята и сградите по стойността на счетоводни сметки 201201 – „земи и терени“ и 201202 – „сгради и конструкции“ и счетоводна сметка 201104 „трайно закрепено оборудване“, за периода от 01.11.2020 г. до 31.12.2023 г., земя и сгради е 92 512.40 лева, а ТБО за същия период е общо 263 256. 24 лева. Определеното задължение за ДНИ за довносяне е 14 130.03 лева главница и 960.58 лева лихви. Определеното задължение за ТБО за довносяне е 32 404.90 лева главница и 4 560. 28 лева лихви. При определяне на отчетната стойност на земята не следва да се включва отчетната стойност на паркинг – системата, която съгласно СТЕ не е трайно закрепена към имота, нито озеленяването, което при огледа не е налично, тоест не е трайно и функционално свързано с терена, нито отчетната стойност на пътната инфраструктура, която е собственост на Столична община.

За имота, земя и сгради, находящи се в [населено място], район „В.“, [улица], при определяне на отчетната стойност на земята и сградите по стойността на счетоводни сметки 201201 – „земи и терени“ и 201202 – „сгради и конструкции“ и счетоводна сметка 201104 „трайно закрепено оборудване“, ДНИ за периода от 01.11.2020г. до 31.12.2023 г., земя и сгради е 40 625. 84 лева, а ТБО за същия период е общо 141 485. 89 лева. Определеното задължение за ДНИ за довносяне е 3 703. 86 лева главница и 842. 51 лева лихви. Определеното задължение за ТБО за довносяне е 12 628. 98 лева главница и 3 380.93 лева лихви.

Общо следва да се определи ДНИ за довносяне в размер на 17 833,89 лева главница и 1 803,09 лева лихви и ТБО за довносяне в размер на 45 033,87 лева главница и 7 941,21 лева лихви. Над тези размери установените задължения с ревизионния акт са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

При този изход на правния спор на жалбоподателя се дължат разноски, съобразно уважената част от жалбата. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, предвид фактическата и правна сложност на делото. Това е така, тъй като по делото са проведени няколко съдебни заседания, с участие на страните в доказателствения процес, назначени и изслушани са две основни и една допълнителна съдебни експертизи. При тези констатации, уговореното и заплатено

адвокатско възнаграждение по делото не е прекомерно и същото не следва да бъде редуцирано. Съразмерно на уважената част от жалбата разноските са 2830 лева.

Съобразно отхвърлената част от жалбата съответното юрисконсултско възнаграждение на ответника възлиза на 2 234.

По компенсация на жалбоподателя се дължат разноси в размер на 596 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Блокс Груп България“ ЕАД, с адрес за кореспонденция [населено място], район „В.“, [улица], представлявано от изпълнителния директор Б. П. срещу Ревизионен акт № СФД24 – РД77 – 29/11.06.2024 г., издаден от органи по приходите, служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение №СОА24-РД28-20/10.09.2024 г. на кмета на Столична община в частта относно: установени задължения и лихви за ДНИ за разликата над **17 833.89 лева главница** до установения с РА размер на ДНИ от 23 492. 54 лв. главница и за разликата над **1 803.09 лева лихви** за забава до установения с РА от лихва ДНИ – 3068. 28 лева; установени задължения и лихви за ТБО за разликата над **45 033.87 лева главница** до установения размер с РА на ТБО от 58 499.86 лева главница и за разликата над **7 941.21 лева лихви** до установения с РА лихва ТБО – 7928. 33 лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Блокс Груп България“ ЕАД, с адрес за кореспонденция [населено място], район „В.“, [улица], представлявано от изпълнителния директор Б. П. срещу Ревизионен акт № СФД24 – РД77 – 29/11.06.2024 г., издаден от органи по приходите, служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение №СОА24-РД28-20/10.09.2024 г. на кмета на Столична община за сумата за ДНИ за довносяне в размер на **17 833.89 лева главница** и **1 803.09 лева лихви** и ТБО за довносяне в размер на **45 033.87 лева главница** и **7 941.21 лева лихви**.

ОСЪЖДА Столична община, [населено място], [улица], да заплати на „Блокс Груп България“ ЕАД, с адрес за кореспонденция [населено място], район „В.“, [улица], представлявано от изпълнителния директор Б. П. на основание чл.161, ал.1 ДОПК разноси по компенсация в размер на 596 лева.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ:

